

Kære dagbog

Det hele startede onsdag den 11. marts, hvor statsministeren lukkede skoler, daginstitutioner og forbud for forsamlinger med 100 mennesker. Og i dag er det den 20. april og det har været nogle meget lange uger og dage.

Da vi startede med fjernundervisning var det MEGET forvirrende for både lærer men også for os elever fordi vi skulle finde ud af så meget nyt og nye måder at lave opgaver på og hvor meget man skal bruge på hver opgave fordi vi også fik så mange opgaver for om dagen, da vi jo alle troede at vi skulle til eksamen men vi fik så "nyheden" om at vi ikke skulle til eksamen alligevel og det er lidt sådan en både og ting, det er ret okay fordi de ting vi skulle op i var ikke lige det fedeste men på den anden side så kunne man da godt tænke sig at prøve det.

Tiden hjemme er lang. Dagene er blevet meget ensartet fordi vi jo ikke har andet og give os til end at lave skolearbejde og gåture, jeg er så heldig at have hund så der er en god grund til at komme ud. Men ellers syntes jeg det er svært at finde tiden til at komme ud fordi skole fylder meget og fordi de ture der er at gå, de et gået. Men det heldige er at vejret er godt næsten hver dag, jeg tror alle ville blive skøre i hovederne hvis det var vinter eller dårligt vejr.

Jeg håber så utrolig meget ligesom mange andre dansker nok også gør, at den her nedlukning snart blive ophævet så vi kan komme i skole igen og være sammen med ens venner. Troede aldrig jeg skulle komme til at sige det, men jeg savner faktisk skole. Jeg tror det der gør mig mest bange i den her tid er at miste nogen, især mine bedsteforældre fordi de ældre mennesker er i stor risiko for at få det, men jeg syntes folk er gode til at holde afstand og have god hygiejne.

Hvis jeg skal nævne noget godt ved nedlukning, så vil det nok være at det er noget der foregår verdenen over, så ingen står alene med det her problem, men på anden side så er det sværere at kurere syge fordi de helt vildt dygtige læger arbejder hårdt verdenen over og der er mangel på læger de fleste steder, så på den måde ville det være svært at hjælpe de andre lande.

Men det bedste ved det er nok at ingen skal ud og flyve, der er ikke så mange der kører i bil, så CO2'en helt klart er faldet hvilket kun er godt og det bedste der kunne ske for vores Jord og det gør mig glad at tænke på at der sker noget på den front. Men alligevel så er det sørgeligt at der skal så meget til før vi måske indser hvor godt det er og hvor meget jorden har brug for det her med at vi sænker CO2 forbruget.